

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1301/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Петровић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1533/2019 од 25.12.2019. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1533/2019 од 25.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1533/2019 од 25.12.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П бр. 768/18 од 06.09.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужени сметао тужиоце у мирној државини коришћењем воде са водовода званог „...“ у засеоку „...“ у КО ..., а која траса водоводне мреже иде од јавног пута за засеок „...“, преко места званог „...“, на тај начин што је дана 06.02.2016. године, поред јавног пута, к.п. ... КО ..., прокопао канал дужине око 150 м, па на месту постојеће водоводне мреже у к.п. .../... КО ... чији је власник ЋЋ, ангажовао ЕЕ да пресече водоводно црево и спојницом повеже пластичну цев премега $\frac{3}{4}$ цола, а затим поставио водоводну пластичну цев у ископан канал и провео до бетонског базена, те прикључио и спровео воду за себе, а затим на постојећој водоводној мрежи на месту званом „...“ заврнуо вентил, чиме је онемогућио тужиоца у коришћењу воде, те да му наложи да у року од 24 сата по пријему решења успостави пређашње стање на тај начин што ће искључити цев на месту рачвања у к.п. .../... КО ..., чији власник ЋЋ, а затим из канала поред јавног пута – к.п. ..., извадити пластично црево које води до базена у његовом дворишту и дозволити тужиоцима несметано коришћење воде са водовода зв. „...“, те да му се забрањује да убудуће на овакав или сличан начин смета тужиоце, под претњом новчаног кажњавања. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно надокнаде трошкова парничног поступка у износу од 244.150,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности решења до исплате, док је захтев туженог преко досуђеног, па до траженог износа од 288.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од извршности решења до исплате одбијен. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев

тужилаца да се тужени обавезе да им надокнади трошкове парничног поступка у износу од 640.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1533/2019 од 25.12.2019. године, преиначено је првостепено решење у делу става првог изреке тако што је утврђено да је тужени сметао тужиоце у мирној државини коришћења воде са водовода званог „...“ у засеоку „...“ у КО ..., а која траса водоводне мреже иде од јавног пута за засеок ... преко места званог ..., на тај начин што је дана 06.02.2016. године поред јавног пута к.п. ... КО ... прокопао канал дужине око 150 метара, па на месту постојеће водоводне мреже к.п. .../... КО ... чији је власник ЋЋ, ангажовао ЕЕ да пресече водоводно црево и спојницом повеже пластичну цев прмера $\frac{3}{4}$ цола, а затим поставио водоводну пластичну цев у ископан канал и провео је до бетонског базена, а затим на постојећој водоводној мрежи на месту званом „...“ заврнуо вентил, чиме је онемогућио тужиоцу коришћење воде, те му је наложено да у року од 24 часа по пријему решења успостави пређашње стање, на тај начин што ће искључити цев на месту рачвања на к.п. бр. .../... КО ..., чији је власник ЋЋ и дозволити тужиоцима несметано коришћење воде са водовода званог „...“, те му се забрањује да убудуће на овакав или сличан начин смета тужиоце под претњом новчаног кажњавања, док се је у преосталом делу става првог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца за успоставу пређашњег стања налагањем туженом да извади пластично црево које води до базена у његовом дворишту решење потврђује, жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у досуђујућем делу става другог изреке првостепеног решења, тако што је одбијен захтев туженог за накнаду парничних трошкова на терет тужилаца у износу од 244.150,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о парничним трошковима садржаним у ставу трећем првостепеног решења, тако што је обавезан тужени да тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 516.790,00 динара, а преко овог до траженог износа од 640.800,00 динара захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка одбијен је као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 81.800,00 динара у року од 8 дана по пријему одлуке, под претњом принудног извршења. Ставом петим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка на терет тужиоцу у износу од 18.000,00 динара, као неоснован.

Против решења другостепеног суда, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, а у смислу члана 403. и 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према члану 420. став 6. ЗПП, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Уз ревизију нису достављене другачије судске одлуке у погледу примене члана 80. и 77. Закона о основама својинскоправних односа, у погледу чије примене постоји уједињена судска пракса. Осим тога оспоравање утврђеног чињеничног стања, на које се наводима ревизије указује, није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 452. став 5. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, што применом члана 452. став 5. ЗПП није дозвољена, то је ревизија туженог недозвољена, јер је изјављена против одлуке која се по закону не може изјавити.

Околност да је другостепени суд усвојио жалбу и преиначио првостепено решење тако што је делимично усвојио тужбени захтев, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је могућност изјављивања ревизије у споровима због сметања државине искључена чланом 452. став 5. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 420. у вези члана 413. и 452. став 5. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић